

Valéria Osztatná

DOTYK SLNEČNICE

VYDALO MEA2000 o. z.
© Všetky autorské práva
sú vyhradené.
ISBN 978-80-560-0253-7

VALÉRIA OSZTATNÁ

DOTYK SLNEČNICE

Na pamiatku Michaela Jacksona

Technická spolupráca: Szekeres František, Fújas Štefan
jazykový korektor: Mária Ballová
Návrh obálky: Silvia Veszprémiová
Edícia: MEA 2000 o. z. - Mladá Éra Autorov nového tisícročia

© Autorské práva vyhradené

ISBN 978-80-560-0256-8

OBSAH

Predslov	6
Hviezda, ktorá svietila najjasnejšie	7
Plač duše	9
Dotyk hviezd	13
Vytváram pieseň	15
Síla lásky	19
Tvoj odkaz	20
Anjel	23
Vtáčik	25
Konečná	27
Keď tu už viac nebudem	28
Nikdy nezomriem	30
K narodeninám	32
Keby	35
Kroky	36
Ešte včera	39
Koniec	41
Kolotoč a kvietok	43
Keď prichádza noc	45
Hlas v tme	47
IBA Odkiaľ	48
Zázrak	50
Mesiac	51
Keď ma miluješ	53
Motýle lásky	55
Vidím ťa	56
Východ slnka	59
Si	61
Naša láska	63
Lebo ťa milujem	65
Moja láska	67
Naše pocity lásky	70
Keď láska príde	73
Záblesk spomienky	75
Ver!	77
Láska	79
Prosím	82
S tebou	84
Čas	87
Želanie	88
Svetlo z tmy	90
Koniec nastal	92
v okamihu	92
Posledná kvapka	93
Definícia lásky	95

Ukradnuté slová	96
Tajnosť nepoznaného sveta	98
Púčik	101
Dôvod byť tu	102
Zúfalstvo	105
Brána	106
Snehová vločka	108
Hviezdne dievča	110
Boží dom	113
Nemáme už veľa času urobiť tú zmenu	114
Ak	116
Vždy tam je niekto	117
Život	118
Osamelosť	120
Kvet	121
Zázrak	123
Mesačné slzy	125
Strom	128
Stojac tam	130
Konfety	132
Otvori sa nebo	134
Prázdnota	135
Koniec sveta	136
Búrka	139
Myšlienky o knihe života	140
Šanca	142
Depresia	145
Vrchy lásky	148
Melanchólia	150
Vlny	152
Démoni	154
Únik	155
Neskrotná túžba	157
Ten čas	158
Prekliatie	159
Roky sa vytratili rýchlo	160
Prílivová vlna	163
Ruka satana	165
Duša v okovách	168
Životné spády	170
V tieni rozlúčkového listu	173
Pustý život	175
Keď sa vrátite	177
Vrabc	179
Koniec tvojich dní	181
Zbohom	183
Moje meno je láska	185
Svetlo z Boha	187
Vánok	188

Letíš	190
Všetko, čo chcem	192
na Vianoce už mám	192
Zmena časom dozretá	194
Ten správny čas	197
Buď sám sebou ako ťa stvoril Boh.....	199
Projekt Ilúzia	201
Ten, čo tancuje	203
na Mesiaci	203
Pravda	205
Znovuzrodenie.....	208
To je.....	210
Súdny deň.....	215
Čas.....	218
Hrob	220
Kto blízky nám bol	221
List do neba	222
Deň, keď si odišiel.....	223
Čas.....	225
Skutočná láska	226
nie je egoistická	226
Keď to nebude lepšie.....	228
Plameň	231
Svet záprakov	233
Jeden svet, ten náš	235
Keď to bolí	237
Sen	239
Nedávno	241
Šedé dni.....	243
Unikajúca láska	246
Nový deň	250
Nemôžem to chcieť	252
Sen zabudnutý v očakávaní.....	254
Dané sľuby.....	256
Neskoro	258
Potrebujem ťa	261
Prosba	262
Pláž	264
Cieľ krokov.....	266
Život bez teba.....	268
Medzičas	270
Pravá láska.....	272
Splnené túžby.....	275
Náhrobný kameň	278
Šero	282
Obavy	284
Strach	286
Kde odišla láska?	288
Hra.....	289

Aký krásny svet	291
Krížová výprava	292
Utekaj!	295
Niekedy	296
Znásilnili ma.....	297
Tam, kde sa obloha stretáva so zemou	300
Moja pieseň.....	302
Kto si?	304
Motýľ.....	305
Budeš tam?.....	308
Mesačný muž.....	310
Dnes	312
Ten deň	313
Malé vtáča	316
Malý chlapec	318
Odraz slnečnice	321

Predslav

Keď som sa rozhodla zozbierať svoje básne a úvahy, myslela som si, že vytvorím kyticu z farebných kvetov celého sveta v podobe knižky, ale nebolo to celkom tak a nebolo to všetko, čo sa zrodilo. Kytica nadobudla tvar slnečnice, jednej jedinej a svojimi lúčmi sa dotkla každej básne či úvahy, zanechala stopu a hlbší odkaz svetu. Už to nebola iba misia tvorby. Bola to misia samotnej slnečnice, ktorá stála v dave ostatných kvetov, ale vynikala nadovšetko. Jej žlté lupienky zaplavovali okolie žiarou, ktorej sa hovorí láska a ňou ukazovala smer. Smer k slnku, ktoré ju vyživovalo, aby sme cítili jeho lúče v sebe. Smer k oblohe, ktorá nám dáva voľnosť letu. Tie pomyselné krídla našej osobnosti, duše. A keď prišla noc, sama nám ukázala, ako sa ukloniť nad večnosťou nekonečna pri horizonte zeme a hviezd. To všetko bol smer k čistej pravde lásky...

Hviezda, ktorá svietila najjasnejšie

Odišiel si.

Jedného dňa popoludní skončila tá nádhera, ktorú si spôsoboval svojou prítomnosťou, že si jednoducho bol.

Odišiel si a nás prázdnota núti k činom, ktoré sme predtým nikdy nerobili.

Bol si tu a chcel si zmeniť svet. Bolo to tvoje poslanie, tvoja najväčšia, najvrúcnejšia túžba. Keď sa posledné lúče slnka dotkli mora, vedel si, chcel si uveriť, že to dokážeš a raz svojím príchodom, svojou bytosťou zmeníš svet.

Podarilo sa ti to. Ten náš si zmenil...

Prišli sme, stáli vedľa teba, vedľa tvojej hviezdy a pozerali sa na tú najjasnejšiu, keď iba mesiac osvetľoval cestu k tebe.

Vtedy, v tej chvíli, sme si priaľi, aby sme mohli vedľa teba čo najbližšie stáť. Aby sme tam mohli skutočne byť...

Ty tu však už nie si. Nikdy si sa nevrátil domov. Možno však tam, kde si teraz, je tvoj dlho očakávaný domov.

Je to osud, ktorý ťa vzal skôr, akoby sme ťa mohli spoznať, akoby si mohol spoznať ty nás...

Svet predstavuje už iba malú bodku, ktorú si dal do nášho života v deň, keď si musel ísť. Zanechal si však lásku.

Nikdy si nezomrel. Vždy budeš žiť v našich srdciach.

Plač duše

Pozri, budem tam s tebou
v myšlienkach a modlitbách,
budem držať tvoju ruku
a zostanem na tvojej strane.
Pozri sa na nebesia.

Som tam. Sme tam.
V nemom šepote sa modlím za teba,
nik nepozná to utrpenie,
nik nepozná bolesť.

Bože, daj východisko, pomôž mi!
Niečo, čo mi dodá silu.
Boh dáva východisko,
pomáha, dáva silu, moc.

Modlime sa za lepší deň,
aby sme našli správnu cestu!
Aby sa cítil lepšie,
aby tú bolesť zatienilo slnko!

Nikto nevie, nikto nerozumie...
To nie je koniec!
To nebola iba rozprávka!

Mĺkve ticho v hĺbke duše,
čakanie pomaly zabíja,
nik to nemôže zahnať.
Bože, pomôž mi! Zmeň to!
Strácam myseľ, som stratený v bolesti.
To je cena? To je, čo sme získali?

Slová nemajú význam.
Niekde počujem štebot vtáčika.
Dotýka sa mojej duše a šepká: "Ty si môj svet!"

Zober preč tú bolesť,
dovoľ mi zobudiť sa do krajšieho rána,
prosím, pomôž v tmavých dňoch,
vypočuj naše modlitby!

Strácam myseľ, som stratený v bolesti.
To je cena? To je, čo sme dosiahli?
Akoby bol koniec,
akoby sa krv búrila v cievach.

Žiadne slnečné lúče na oblohe,
dieťa, ktoré nikdy nevyrastie,
niekto sa zblázni v kriku pre pomoc.
Tichá modlitba umretá v bolesti,
žijúca v strachu,
nikdy neuvidiaca zajtrajšok.

Nik nepozná, kým bol,
nik nepozná jeho pravú tvár,
váhu pravdy,
silu z lásky.

Nebolo to živé...

Iba skutočnosť, ktorú sa snažili dosnívať,
odobratú dravou riekou.

Nemožnosť sa znova dotknúť...

Jagavý trň zabitý cez deň,

vracajúci sa v noci,

zanechajúci v bolesti.

Urob zázrak! Odober slzy!

Stratený v bolesti.

To je, čo sme získali?

Dotyk hviezd

Dotyk hviezd, nekonečna...

Stojíš sám a čakáš.

Načo čakáš vlastne?

Zdvíhaš ruku a pohladíš obrysy anjela,
ktorý ťa navštívil vo sne.

Anjel sa rozplynul...

Pozeraš sa do zrkadla so slzami v očiach.

Cítiš na tvári dych anjela.

Na ruke ťa páli ešte ten letmý dotyk.

„Kde si? Prečo ťa nevidím!?“

Kričíš do prázdnej izby.

Si sám...

Pýtaš sa: „Prečo práve ja?“

Zrazu ho uvidíš. Anjel stojí za tebou.
Skloní hlavu na tvoje plecia,
objíme ťa krídlami a usmeje sa.
„Tak predsa si neodišiel?“ Spýtaš sa.
„Vždy budem s tebou, aj keď ma niekedy
nemôžeš vidieť,“ odpovedá ti.

Už nie si sám. Je s tebou anjel,
i keď prichádza iba v твоjich snoch.
Cítiš teplo jeho lásky, jeho horúci dych,
sladké bozky. Otváraš oči a usmievaš sa.

Vytváram pieseň

Hľadám svet, z ktorého som prišla,
pozerám sa okolo a vidím anjela.

Rozprestrie nevinné krídla,
pohladí opustený kvet.

Nebo zahrmí. Padajú krúpy.

Kvietok sa láme,
vytráca sa láska, nádej.

Anjel letí preč...

Prečo svet klame?

Kvet sám stojí vo vetre, v žiali,
odbíja jeho posledná hodina.

Zdvihne hlávku a hľadá slnko.

Slnko schované za mračná.

Kvietok smútkom umiera...
Poslednú vydýchne a šepne:
„Ja som ťa naozaj miloval.“
Anjel letí preč...
Prečo svet klame?

Anjel sa vznáša, letí, plače,
sadne na peň, dotkne sa neba.
V stratenej duši hľadá svet,
z ktorého sa zrodil, ktorého už niet.
Svet tak vzdialený,
zabudnutá láska,
hviezdy, ktoré svietia na cestu,
mesiac v splne, príliv a odliv mora.
Prečo svet klame?

Nevyrieknuté slová,
nezodpovedané otázky,
nedokončená veta za bodkami,
dotyk neba, zlomené srdce.
Prečo svet klame?

Anjel rozprestrí ranené krídla,
poslednýkrát sa pokúša letieť preč.
Posledný výdych, srdce sa zastavuje.
Duša anjela letí preč...
Prečo svet klame?
Prečo lásky niet?

Anjeli znesú sa na Zem,
východ slnka, teplo v srdci,
svedkovia dejín,
vojaci lásky držia sa za ruky.
Vdýchnu dušu do anjela.

Neočakávaný zázrak...
Spolu sa vznášajú do výšin,
tancujú, smejú sa, letia preč.
Svet neklame!
Svet neklame!
Ten nádherný svet neklame!

Zlatá slza padne na zem
zmenená na muža.
Láska a svetlo,
anjel večnosti stvoril ho.
Jeho posolstvo sa volá láska.
Svet neklame!
Svet neklame!
Ten nádherný svet neklame!

Zlatá slza v očiach každého, koho sa dotkol,
pravda z pravdy, láska z anjela.

Sila lásky

Nechajme horieť ten plameň, vyberme si lásku, objímajúc
vášeň, ktorý život ponúka!

Držme sa za ruky, neopustime sa, snívajme o nekonečne,
iba prijmime tú lásku medzi seba!

Dúfajme v lepšie dni, šťastie, ktoré nikdy nekončí, dajme
mesiacu hviezdy, aby mrak nikdy nezastrel slnku svit!

Vyliečme svet pre teba a pre mňa!

Buďme čarom rozprávok, skutočnosťou, ktorá sa splňa,
pretože si dostatočne veril, že to môžeš urobiť!

Držme sa spolu za ruky!

Modlitby majú moc, musíš túžiť iba silno.

Jeho láska sa nikdy neskončí.

Pomôže ti premeniť zázrak v skutočnosť, jazdiť na koni
v krajine takej krásnej, i keď nastal daždivý deň.

Modlime sa za krásu dneška, dôverujme si, pretože sám si
iba zrnkom v piesku, ale spolu môžeme dať snom svit!

Tvoj odkaz

Sme súčasťou teba v tej diaľke,
ochraňujeme ťa duchovnými rukami,
žijeme v univerzume, v nekonečne,
spojení v jeden celok.

Sme národmi všetkých generácií,
prinášame lásku do sveta,
spásu, aby prišla,
lebo nespravodlivosť bola príliš
často vykonaná!

Môžeme ťa vidieť očami duše,
rozumieť bez slov,
prežívať bezmocnosť tvojej rodiny,
zachovávať tvoju spomienku naveky,
ktorá sa dotýka tváre vinníkov.

V tvojom mene konáme dobro,
také krásne činy,
tvoje srdce pôsobí na naše životy,
navždy zapísaný si v nekonečne
volanej naša nikdy neutíchajúca láska.

Tvoj život udržiava vieru v nás,
časy spravodlivé prichádzajú,
keď veríš v Božiu silu,
máš nádej prežiť veternú búrku.

Tvoje konanie ukazuje cestu
k čistému dňu plného pocitov,
zaplnené srdce zlatom,
ktoré je nad všetky cennosti sveta.

My pyšne stojíme tam – vedľa teba!
Povedal si, čo je v živote najcennejšie,
zanechal odkaz lásky,
lepšie časy prídu, keď spojíme sily,

keď naši potomkovia uvidia pravdu
vnútorného hlasu,
keď pyšne budeme stáť v tom kruhu.
Držiac sa za ruky, podporujúc jeden druhého
vyhráme nad nespravodlivosťou
a tváre vinníkov budú horieť v plameňoch
našich skutkov!

Lebo to je jediné, čo prinesie spásu.
Volá sa to láska, ktorá je v každom z nás.

Anjel

Prišiel ku mne v jeden deň anjel malý, krásny.

Usmial sa na mňa a ja som vedela, že sa už nikdy
nebudem môcť vrátiť.

Vyviedol ma z beznádeje, vyčaril úsmev na tvári,
zotrel slzy a chytil ma za obe ruky.

Spolu sme vykročili vpred v krásny šťastný sen.

Sen sa jedného dňa rozplynul ako kvapky dažďa,
ktoré mi oblievajú tvár.

Anjel sa stratil, odišiel tak v dial'.

Zrazu mračnosť sa vznáša cez všednosť dní, kdesi
dieťa zaplače, starec zabedáka na krutý život.

Dva rozdielne svety.

Kým jeden ešte nevie, prečo je tu, zatiaľ druhý nechápe,
prečo je ešte stále tu.

Mladosť skoro vystrieda staroba, ako keď slnko strieda
noc, tma, temnota.

Ako keď po lete príde tuhý mráz, ako keď mesiac
v pravidle ubúda.
Nevysloviteľné chvíle sú kvapkami rána zajtrajška.
Zmarené nádeje boja sa dneška.
Nespočetné dni ubiehajú dlhým krokom.
Nemožné dielo situácie sa už viackrát nezopakuje.
Srdce prudko búcha, tlčie a naraz prestáva biť.
A znova sa stretáva s anjelom, aby navždy s ním
rozhodol sa byť.

Vtáčik

Kde ťa zanesol vietor v jeden studený deň,

a ty si zanechal krásu, ktorá bola stvorená?

Kde odišli šepkajúce slová lásky,

ktoré anjeli nahromadili v modlitbách

v jedno studené zimné poludnie?

Prítomnosť obrala minulosť o spomienky,

ukradnúc budúcnosť, odrezajúc želania.

Tmavá krv je mrakom nado mnou.

Kde si sa stratilo spievajúce vtáča?

„Odišiel som!“

Sny sa vytratili, modlitby stíchli.

„Tam nie je budúcnosť! Som pochovaný!“

Kde si sa stratilo, žiarivé nebo?

„Je pre nás už príliš neskoro!“

Kde ťa odniesol vánok? Či si letel na krídlach?

„Odišiel som, aby si mohla žiť!“

Mojím priateľom je tmavá realita osamelosti.

Ticho.

Iba desivá spomienka, kdekoľvek idem.

Konečná

Keď všetko zastrie minúta večného ticha,
ktosi je bližšie k tebe ako kedykoľvek predtým.

Vidíš ho očami svojej duše,
hladiš mu tvár, držíš ho za ruky.

Zrazu čas prestáva existovať,
dážď sa mieša so snehom.

Keď poslednýkrát vydýchne v tej diaľke
a ty sa zo sna preberáš,
nádeje, že k nemu prehovoriš raz,
že mu povieš, čo pre teba znamená,
už viac nemáš.

Je tu nezvratná konečná.

Keď tu už viac nebudem

Keď ma pochovajú, nechod' k môjmu hrobu,
nebudem tam!

Schránka tela, to nie som ja, to sú červíci,
ktorí ma zožierali i za živa.

Ja som duša, ktorú si videla, keď držiac ma za ruky,
spoznávala si moje dobré i zlé stránky.

Keď tu už viac nebudem, nehľadaj ma vo svete,
budem žiť ďalej v tebe,
v tom duševnom nesmrteľnom svete,
kde niet bolesti a strachu,
budem tam v tvojom dni i noci,
na prahu tvojich dvier večného času.

Keď ma pochovajú, budeš ma vidieť
nad'alej očami nesmrteľnej duše,
v čerstvej raňajšej rose zazrieš moju tvár,
vánok donesie moju vôňu.

Neboj sa! Ty ma spoznáš!

Budem dýchať teplotou slnka, smiať sa pri potoku,
odprevadím ťa na cestu a budem ťa držať za ruku.

Keď tu už viac nebudem, v tomto divnom svete,
budem tam na krásnom mieste chrániť ťa,
kým sa znova nestretneme.

Nikdy nezomriem

Môžeš vidieť moje oči, počuť môj hlas. Môžeš cítiť teplo
mojej ruky, objatia. Cítiť moju osobnosť vedľa seba.

Môžeš sa smiať a ja sa budem smiať s tebou. Môžeš
hovoriť a ja ťa budem počúvať. Môžeme spolu zdolávať
vrchy, liezť po strmých chodníkoch, môžeme spolu
plieť vence na lúke a spievať obľúbené pesničky, aj keď
nebudeš zreteľne počuť môj hlas, len akoby z diaľky,
ktorá nás obklopuje. Budeš cítiť, že som s tebou,
pozerám sa na teba a dotýkam sa ťa. Ale predsa nebudeš
ma cítiť osobne stáť vedľa seba už nikdy viac.

Aj keď tam nebudem, budem žiť navždy v tvojom srdci.
Môžeš sa so mnou podeliť o chvíle nádeje. Budeme si
navzájom pomáhať. Ty mi dáš, čo ja nemôžem mať a ja ti
dovolím ma zazrieť každým dňom očami tvojej čistej
duše a lásky.

Nikdy skutočne nezomriem, budem žiť navždy v твоjich spomienkach a konaní.

Tak chyť sa mojich duchovných rúk a vykročme spolu za iným druhom života! Za životom, ktorý ešte ty nepoznáš.

Za životom lásky, ktorá nikdy neskončí.